

- 2) Παράβαση ουσιαστικού τύπου, δεδομένου ότι δεν υφίσταται έκθεση της επιτροπής διαχειρίσεως, καθόσον έως σήμερα όλες οι κυρώσεις κατά κράτους μέλους για υπέρβαση των ποσοστώσεων θεσπίστηκαν με κανονισμό της Επιτροπής βάσει προηγούμενης αιτιολογημένης γνώμης της επιτροπής διαχειρίσεως.
- 3) Προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός εγκρίθηκε χωρίς να ακουστεί προηγουμένως το Βασίλειο της Ισπανίας.
- 4) Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, στο μέτρο που η Επιτροπή, επιβάλλοντας την επίδικη κύρωση, αφήνει ανοικτό το ενδεχόμενο να παρατείνει μεταγενέστερα αυτήν την κύρωση για ακαθόριστο αριθμό ετών.
- 5) Παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον ο προσβαλλόμενος κανονισμός τέθηκε σε ισχύ μετά την έναρξη της περιόδου αλιείας του σκουμπριού στην Ισπανία.
- 6) Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον η Επιτροπή εφάρμοσε διαφορετικό κριτήριο κινδύνου κοινωνικοοικονομικών συνεπειών σε σχέση προς άλλες συγκρίσιμες περιπτώσεις.

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Μαΐου 2011 ο Carlo De Nicola κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως στις 8 Μαρτίου 2011 στην υπόθεση F-59/09, De Nicola κατά ΕΤΕ

(Υπόθεση T-264/11 P)

(2011/C 211/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Carlo De Nicola (Strassen, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: L. Isola, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Αιτήματα του ανααιρεσιόντος

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο: να μεταρρυθμίσει, ως δευτεροβάθμιος δικαστής, *contrarius reiectis*, μερικώς την αναρριζωμένη απόφαση, να κάνει δεκτά τα αιτήματα περί διεξαγωγής αποδείξεων, καθώς και τα εναπομένοντα σκέλη του αιτητικού της διοικητικής προσφυγής του, και να επιδικάσει στον ανααιρεσιόντα τα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεώς του, ο ανααιρεσίων επικαλείται επτά λόγους αναίρεσεως.

Επί των αιτημάτων περί αναίρεσεως

- 1) Σε σχέση με το αίτημα ακυρώσεως του υπηρεσιακού σημειώματος HR/Coord/2008-0038/BK της 22ας Σεπτεμβρίου 2008, ο ανααιρεσίων προσάπτει στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως ότι το αγνόησε παντελώς, μολονότι αναφέρθηκε στο υπόμνημα αντικρούσεως της ΕΤΕ, όπου θεωρείται θεμιτή η επίλογη η οποία έγκειται στο να μη δοθεί στον υπάλληλο αντίγραφο της ηχογραφημένης συσκέψεως της επιτροπής προσφυγών ή επίσημο πρακτικό της συσκέψεως, με αποτέλεσμα, εν κατακλείδι, η ΕΤΕ να είναι ελεύθερη να αγνοεί τα πραγματικά περιστατικά, καθόσον καθίσταται αδύνατη η προσκόμιση της περί του αντιθέτου αποδείξεως.

- 2) Ο ανααιρεσίων ζήτησε αμιγώς την ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής προσφυγών.

Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως, κατ' αναλογία προς ό,τι προβλέπεται με τη διαδικασία του άρθρου 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, έκρινε ότι, βάσει του αιτητικού (αρχικό αίτημα σε διοικητικό επίπεδο, εν συνεχεία δε ενώπιον του Δικαστηρίου), παρέχεται στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως η δυνατότητα να εξετάσει αποκλειστικά το αιτητικό της δεύτερης διαδικασίας και να θεωρήσει ως πλήρως απορροφηθέν το αιτητικό της πρώτης διαδικασίας. Ο ανααιρεσίων απορρίπτει την εφαρμογή του προαναφερθέντος άρθρου 90 και υποστηρίζει ότι δικαιούται να επιδώκει την έκδοση αποφάσεως περί ακυρώσεως καθόσον παρόμοια απόφαση συνιστά έγγραφο το οποίο καταχωρίζεται στον προσωπικό του φάκελο και θα μπορούσε να επηρεάσει αρνητικά τη μελλοντική σταδιοδρομία του.

- 3) Τέλος, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως απέρριψε το αίτημα περί ακυρώσεως των προαγωγών ως προβληθέν εκπροθέσμως. Ο De Nicola υποστηρίζει ότι η σχετική απόφαση στερείται νομιμότητας για τέσσερις λόγους.

Επί του αναγνωριστικού αιτήματος

- 4) Ο ανααιρεσίων ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να διαπιστώσει και αναγνωρίσει ότι οι μορφές κακομεταχειρίσεως τις οποίες υφίσταται από 18 ετών πρέπει να εκτιμηθούν από κοινού, ενώ απηχούν όλους τους τύπους τους οποίους η θεωρία και η νομολογία σε θέματα εργατικά δικαίου χαρακτηρίζουν ως *mobbing*. Επ' αυτού, ο ανααιρεσίων αμφισβητεί την ορθότητα του τιτλοφορούμενου «πολιτική σε θέματα σεβασμού της αξιοπρέπειας του προσώπου στον χώρο εργασίας» εγγράφου (όπου ουδαμώς δίδεται ο ορισμός του *mobbing*) και την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοικήσεως με την οποία κρίθηκε απαράδεκτο το αίτημα ως σκοπούν στο να γίνουν δεκτές απαγορευόμενες διαπιστώσεις αρχής ή διαταγές έναντι της ΕΤΕ. Συγκεκριμένα, ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι αγνοήθηκε το αίτημά του, καθόσον επιδώκει να διαπιστωθούν οι διαπραχθείσες από ορισμένους υπαλλήλους καταχρήσεις απέναντί του, να εντοπιστούν οι μορφές εκείνες κακομεταχειρίσεως οι οποίες, εκτιμώμενες από κοινού, απηχούν εν προκειμένω ό,τι συνθέτει τον όρο *mobbing*, να αποδοθεί στην ΕΤΕ η ευθύνη της ως άνω δραστηριότητας ως εντολέως.
- 5) Υπό άλλη έποψη, ο ανααιρεσίων αναρριζώνει την απόφαση κατ' ο μέρος, κατά παράβαση του άρθρου 41 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως αποπειράθηκε να εντοπίσει το ζήτημα σε μη υφιστάμενη ανάγκη προσφυγής στην αναλογικότητα και επινόησε το ίδιο το εφαρμοστέο επί της ΕΤΕ καθεστώς, κατά παράβαση του δικαιώματός της περί αυτοπροσδιορισμού.
- 6) Επί πλέον, ο ανααιρεσίων δικαστής εφήρμοσε πεπλανημένα επί συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου κανόνες οι οποίοι απευθύνονται αντιθέτως αποκλειστικά στους δημόσιους υπαλλήλους και, κάτι ακόμη χειρότερο, αποπειράθηκε να εφαρμόσει επί αθέμιτων πράξεων τις οποίες διέπραξαν ορισμένοι υπάλληλοι την αφορώσα τις διοικητικές πράξεις κανονιστική ρύθμιση.

Επί του αιτήματος περί επιδικάσεως αποζημιώσεως

- 7) Ο ανααιρεσίων προέβαλε τρία αιτήματα: 1) την παύση της δραστηριότητας του *mobbing* 2) την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και αποζημίωση για σωματικές και υλικές ζημιές και 3) την πληρωμή των δικαστικών εξόδων.

Επί του πρώτου αιτήματος το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως δεν αποφάνθηκε.

Το δεύτερο αίτημα απερρίφθη αφού αγνοήθηκε, καθόσον ο αναιρείων ζήτησε την καταβολή κάποιων αποζημιώσεων κατόπιν της αθέμιτης συμπεριφοράς της ΕΤΕ, αποζημιώσεων το ύψος των οποίων θα ήταν συνάρτηση ορισμένων στοιχείων τα οποία το ίδιο θα μπορούσε να λάβει υπόψη μέσω της αιτηθείσας από κοινού εκτιμήσεως. Εν πάση περιπτώσει, υποστηρίζει ότι το αιτητικό του δεν είναι απαράδεκτο καθόσον δεν πρόκειται περί «μιας πράξεως που προκαλεί ζημία» και η οποία θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο ενός και μόνου αιτήματος περί καταβολής αποζημιώσεως. Και τούτο καθόσον η εργασιακή σχέση είναι ιδιωτική και δεδομένου ότι γίνεται λόγος για αθέμιτα πραγματικά περιστατικά και όχι για πράξεις.

Το τρίτο αίτημα απερρίφθη λόγω του ότι, σε αντίθεση προς την πραγματικότητα, ο νυν αναιρεσιών δεν είχε ζητήσει την κατάδικη της ΕΤΕ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 24ης Μαΐου 2011 — Video Research USA κατά ΓΕΕΑ (VR)

(Υπόθεση T-267/11)

(2011/C 211/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Video Research USA, Inc. (Νέα Υόρκη, ΗΠΑ) (εκπρόσωπος: B. Brandreth, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ στις 8 Μαρτίου 2011, επί της υποθέσεως R 1187/2010-2·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του ΓΕΕΑ, υποδεικνύοντάς του να επαναφέρει τα πράγματα στην προτέρα κατάσταση όσον αφορά την αριθ. 919324 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα τόσο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας όσο και αυτά της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «VR» — αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 919324

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη του αιτήματος επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση και επικύρωση της απορριψεως της αριθ. 919324 αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 81 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα, καθόσον το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου αυτού και σε πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών, κρίνοντας ότι οι εκπρόσωποι της προσφεύγουσας δεν επέδειξαν όλη την απαιτούμενη από τις περιστάσεις επιμέλεια.

Προσφυγή της 23ης Μαΐου 2011 — Xeda International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-269/11)

(2011/C 211/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Xeda International SA (Saint-Andiol, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως 2011/143/ΕΕ της Επιτροπής, της 3ης Μαρτίου 2011, για τη μη καταχώριση της ουσίας ethoxyquin στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την τροποποίηση της απόφασης 2008/941/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 59, σ. 71).

Λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ουσία ethoxyquin διαγράφηκε από την απόφαση 2008/941/ΕΚ και δεν καταχωρείται ως δραστική ουσία στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν θα έχει πλέον τη δυνατότητα να πωλεί ethoxyquin ή προϊόντα με βάση την ουσία ethoxyquin στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα χάσει τις άδειες κυκλοφορίας των προϊόντων της στα κράτη μέλη από τις 3 Σεπτεμβρίου 2011.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση απαγορεύει πράγματι τη χρήση της ουσίας ethoxyquin στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα στηριζόμενη σε λόγους επιστημονικής ανησυχίας και υποτιθέμενα ελλιπή δεδομένα, εκτιθέμενους στην αιτιολογική σκέψη 6 της εν λόγω αποφάσεως, καθένας από τους οποίους είτε αντικρούσθηκε δεόντως από την προσφεύγουσα είτε δεν συνιστά λόγο ανησυχίας ο οποίος να δικαιολογεί τη μη καταχώριση.